

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **J. S.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/89958-921, sp. zn. SZ/2496/2015/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí, které žalovaný vydal 4. 5. 2016 pod č. j. MPSV-2016-89958-921, sp. zn. SZ/2496/2015/9S-JMK, a kdy uvedeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítá odvolání žalobkyně a potvrzuje rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně, č. j. 25375/2015/BLA ze dne 5. 11. 2015, kterým byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, podaný dne 23. 4. 2015 a účastníci řízení bylo rozhodnuto poskytovat příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně.

S rozhodnutím žalovaného ani úřadu práce žalobkyně nesouhlasila, když byla zamítnuta její žádost o zvýšení příspěvku na péči. Proti prvostupňovému rozhodnutí úřadu práce podala odvolání, které následně doplnila. Požadovala, aby se mohla zúčastnit jednání posudkové komise a podrobně popsala a doložila svůj stav, pokud jde o (ne)zvládání základních životních potřeb. Zejména zdůraznila, že zákon o sociálních službách předpokládá

zvládání životních potřeb v přiměřeném standardu. Bylo přiznáno, že žalobkyně nezvládá životní potřeby v oblasti stravování, hygieny a péče o domácnost. Žalobkyně však chtěla upozornit na svoje další obtíže.

Ty spočívají:

V oblasti dopravy – nemůže používat všechny dopravní prostředky včetně bariérových. Pokud jede vlakem, musí vždy zjišťovat, která souprava je nízkopodlažní. V běžném vlaku nedokáže otevřít zvenčí dveře a přitáhnout se na vysoké schůdky, nezvedne tak vysoko nohu a rukama si nepomůže, potřebuje, aby jí někdo dveře otevřel a do vlaku jí pomohl. Pokud má nějakou tašku, nezvládne to vůbec. Nákupy jí musí zajistit dcera nebo odvézt autem.

V oblasti komunikace – není schopna používat běžné komunikační prostředky. Prakticky není schopna psát ani jednou rukou, ani s použitím technických prostředků, stěží se podepíše. Pokud potřebuje něco napsat, vždy se musí na někoho obrátit. Rozhodně tato situace není přijatelným standardem. Telefonovat může jen s velkými obtížemi. Jednak není schopna přístroj udržet v ruce, musí si ho opřít o loket, položený na stůl. Venku telefonovat vůbec schopna není, když si ruku nemůže podepřít a navíc kvůli poruše sluchu, když je venku ruch, nic neslyší.

V oblasti oblékání – ráno se obléká s pomocí vnuka a celý den se nepřevléká. Při oblékání má velké bolesti.

V oblasti osobních aktivit – nemůže rozhodně využívat volný čas a vyřizovat svoje záležitosti alespoň v přiměřeném rozsahu a kvalitě, tak jako její vrstevníci. Obtížně se pohybuje, nemůže pohybovat jednou rukou a druhou jen s obtížemi, nemůže používat hůl, nemá se jak opřít ani o jednu ruku. Pokud jde o odůvodnění rozhodnutí, je v něm uvedeno, že pomáhá v knihovně. Toto je však nedorozumění. Žalobkyně na otázku, co dělá ve volném čase, odpověděla, že chodí do knihovny, kde si může číst noviny a potkat se s lidmi. To je prakticky její jediná pravidelná aktivita. Dříve jezdila na rehabilitační pobyty, což od úrazu již nepřichází v úvahu, bez pomoci neunesla zavazadlo, a ani nemůže absolvovat procedury jako např. koupele ve vaně.

Rozhodující orgány při svém posuzování opakovaně konstatovaly, že na svůj zdravotní stav musí být po třiceti letech žalobkyně adaptována. Vůbec však nebylo vzato v úvahu, že po úrazu levé ruky, ke kterému došlo v lednu 2013, nemůže používat tuto ruku tak jako předtím. Nemá v ní sílu a potřebnou obratnost, navíc zatěžováním této jedné, zraněné ruky, dochází ke zhoršování stavu, kdy trpí bolestmi zápěstí a rameny. Tyto bolesti podstatně zhoršují možnost s rukou něco dělat. Rehabilitace zabírá jen krátkodobě a částečně.

Také nebylo přihlédnuto k tomu, že s postupujícím věkem jí ubývají síly a veškeré činnosti zvládá se stále většími obtížemi.

Je toho názoru, že správní orgány nevzaly řádně v úvahu její aktuální zdravotní stav, věk a individuální situaci. Tvrdí, že není schopna zvládat životní potřeby v přiměřeném standardu v sedmi oblastech, a že je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II.

Navrhovala proto, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátil tomuto orgánu k opětovnému a řádnému posouzení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v dané věci byly vypracovány dva posudky, přičemž ten druhý byl posudkem doplňujícím, kdy podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3Ads 129/2014 oba tyto posudky je nutno vnímat ve vzájemné spojitosti, neboť druhý posudek není posudkem revizním.

Námítky byly PK vypořádány v celku solidně. V oblasti mobility- posuzovaná má zachovalou schopnost samostatné chůze i chůze po schodech, je schopna užít prostředky hromadné dopravy, přičemž není předmětem zkoumání - není posudkově rozhodný konkrétní typ vlaku. Komunikace - psaní - postižení pravé je již chronického a dlouhodobého charakteru cca 30 let, za tuto dobu posuzovaná zcela jednoznačně zapojila adaptační mechanismy a byla schopna se přecvičit na písemnou komunikaci na ruku levou. Při psaní pak není vyžadován maximální rozsah pohybu v zápěstí, který má posuzovaná omezen, jemná motorika ani úchopová schopnost však omezeny nejsou. Pokud jde o oblékání - posuzovaná je schopna výběru vhodného oblečení a je také schopna oblékání a obouvání přiměřeně vhodného oblečení, stav funkčního postižení pravé horní končetiny je stacionární 30 let, posuzovaná je na postižení adaptována. Osobní aktivity - platí to, co uvedeno v posudku ze dne 10. 2. 2016. Posuzovaná je samostatně mobilní, orientovaná po všech stránkách, schopna jednání s úřady, schopna sociálního kontaktu, schopna vypomáhání v knihovně, a její volnočasové aktivity jsou přiměřené dosaženému věku.

PK MPSV se k námitkám uvedeným v odvolání vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby (tj. zachovanými funkčními schopnostmi) a s využitím běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku (tzv. facilitátory, facilitující prostředky). Tzn., že pro účely zákona o sociálních službách se hodnotí funkční dopady zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby s využitím facilitujících prostředků, které vyrovnávají případné znevýhodnění a napomáhají nebo umožňují samostatnost. Může jít např. o zdravotně vyhovující oblečení, obuv, hůl, berli, chodítko, zábradlí, madlo, odstranění prahu, lžici na obouvání, kompenzační pomůcky jako protézy, brýle, lupy, sluchadla, pomůcky při úniku moči, chůze s přidržováním o zábradlí, vstávání s oporou o nábytek atd.

Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, a že rozhodnutí je v souladu se zákony a věcně správně, a proto navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Z připojených správních spisů soud zjistil, že 23. 4. 2015 žalobkyně podala Návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Ze Sdělení MěÚ Blansko, odbor sociálních věcí ze dne 23. 12. 2010 bylo zjištěno, že žalobkyni náleží ode dne 1. 1. 2011 příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně.

4. 6. 2015 bylo provedeno sociální šetření pro účely řízení příspěvku na péči v místě bydliště žalobkyně, a to Úřadem práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Blansko. Bylo zjištěno, že posuzovaná je mobilní, chodí bez kompenzačních pomůcek (o hole

by se neopřela), má ochrnutou pravou ruku, levou má po úraze (asi dva roky zpět). Po schodech se musí přidržovat zábradlí, raději jezdí výtahem. Schody zvládne s odpočinkem. Z postele vstane, sedět vydrží asi do půl hodiny, stát chvíli opřená, spíše popochází. Dopravní prostředky zvládne používat. Pokud jde o orientaci zrakem, měla by mít brýle, kvůli nosu však nemůže (strup), sluchem – chodí na čištění, přiměřeně věku. Orientace místem – orientovaná časem, osobou – v pořádku. Pokud jde o slovní komunikaci – porozumí se, uvádí, že se jí hůře vyslovuje některá slova (po mrtvičce), podepíše se levou rukou (pravá ochrnutá). Pokud jde o stravování, jezdí na oběd do klubu důchodců do Blanska, nosiče na jídlo by neunesla. Nají se lžící, talíř si nepřenese, vše jí servíruje kuchařka. O víkendu chodí jíst do bufetu v Brně. Snídaně a večere jí chystá vnuk. Pokud jde o oblékání, oblékne se pomalu sama, boty na suchý zip, tkaničky nezvládne, knoflíky těžce. Pokud jde o hygienu, ranní zvládá pomalu sama. Celkovou hygienu ve vaně se sprchou zvládá tak, že ji sprchuje dcera, pomáhá jí také do vany, neboť sama tam nevleze. Na toaletu dojde, je bez inkontinenčních pomůcek. Léky jí chystá do krabičky vnuk, sama je užije. K lékaři jezdí sama vlakem, a to bezbariérovým. Osobní záležitosti si vyřizuje sama. Bydlí v domě s jednou z dcer, bydlí v jednom patře ona a ve druhém dcera s manželem. S žalobkyní v bytě bydlí vnuk. Pokud jde o sociální vztahy mimo rámec rodiny, chodí do knihovny, na různé akce, čte. Péči o domácnost jí zajišťují dcery, na obědy si žadatelka jezdí sama.

30. 7. 2015 nechal úřad práce vypracovat posudek o zdravotním stavu žalobkyně pro účely příspěvku na péči, když posudek byl vypracován posudkovou lékařkou. Ta uvedla, z jakých zpráv o zdravotním stavu posuzované vycházela, což v posudku uvedeno s tím, že k dispozici bylo také sociální šetření ze dne 4. 6. 2015. V posudku uvedeno, že dle dostupné zdravotní dokumentace a sociálního šetření posudková lékařka hodnotí shodně s posouzením PK MPSV ze dne 9. 1. 2015. U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ji funkčně omezuje ve zvládání tří základních životních potřeb. Nezvládání stravování je však diskutabilní. Ostatní základní životní potřeby zvládá v přijatelném standardu, či s lehkou pomocí druhé osoby. Činnost se hodnotí s přihlédnutím k využití pomocných mechanismů a prostředků. Uvedeno, že posuzovaná potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při následujících základních potřebách: stravování, tělesná hygiena, péče o domácnost. Celkem tedy nezvládá tři základní životní potřeby. Jedná o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Poté úřad práce vyrozuměl žalobkyni o tom, že se může seznámit s podklady rozhodnutí na pracovišti úřadu práce ve lhůtě, kterou jí stanovil. Žalobkyně se dostavila na příslušné pracoviště úřadu práce dne 2. 9. 2015 a uvedla, že veškeré podklady viděla, nesouhlasí s rozhodnutím OSSZ v Blansku, žádá znovu posouzení na OSSZ a doložila nové dvě lékařské zprávy, které nebyly doloženy.

Dne 5. 11. 2015 vydal Úřad práce – krajská pobočka v Brně KP Blansko rozhodnutí č. j. 25375/2015/BLA, kdy rozhodl tak, že návrh na změnu výše příspěvku na péči se zamítá a příspěvek na péči bude poskytován v původní výši 800 Kč měsíčně.

Z odůvodnění vyplynulo, že při svém rozhodování Úřad práce vyšel z posudku, vypracovaného na OSSZ Blansko dne 3. 7. 2015 na podkladě zdravotní dokumentace

ošetřujícího lékaře a dalších nálezů odborných lékařů, a to neurologického vyšetření, zprávy z rehabilitace a dále sociálního šetření provedeného Úřadem práce ČR. Z odůvodnění pak vyplynulo, že dle úřadu práce žalobkyně potřebuje pomoc v těchto oblastech základních životních potřeb, a to stravování, tělesná hygiena a péče o domácnost. Žalobkyně je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila a podala proti němu odvolání, neboť nesouhlasila s tím, jak byl posouzen její zdravotní stav.

Žalovaný pak nechal posoudit zdravotní stav žalobkyně PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně dne 10. 2. 2016. Posudková komise tohoto dne zasedala ve správném složení posudkové komise, kdy kromě předsedkyně posudkové komise byla přítomna i lékařka z oboru neurologie. Jednání byla přítomna také posuzovaná.

Posudková komise po prostudování lékařských zpráv, které v posudku uvedla, přihlédla také k sociálnímu šetření provedenému úřadem práce a uvedla, že u posuzované se jedná o cévní onemocnění mozku, stav po CMP v roce 1986 s reziduální spastickou pravostrannou hemiparezou akcentovanou na akru PHK, dále chronický vertebrogenní algický syndrom, hypertenze, lentigo maligna melanom v oblasti dorza nosu, stav po excizi a reexcizi v roce 2013, artróza kolene vpravo, stav po zlomenině levého zápěstí v lednu roku 2013, syndrom KT vlevo a anemie v dokumentaci. Posudková komise pak v posudku po zhodnocení všech lékařských zpráv uvedla, že posuzovaná z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevládá s pomocí či dohledem základní potřeby, a to stravování, tělesná hygiena a péče o domácnost. Uvedeno, že mobilita posuzované je zachována v přiměřeném rozsahu, je schopna samostatně chůze krok za krokem v minimálně požadovaném rozsahu, je schopna chůze po schodech s případnou oporou zábradlí, je schopna stoje, sedu, lehu, změny polohy, je schopna užití dopravních prostředků. V oblasti orientace a komunikace uvedeno, že zrak i sluch je dostatečně zachován, postižení mentální není, pro psaní je schopna úchopu levou rukou – po 30 letech na postižení pravé horní končetiny musí být adaptována. Pokud jde o oblékání a obouvání – při zvolení a užití vhodného oblečení zvládá samostatně, schopna provádět levou i pravou horní končetinou, pravá jako pomocná, není ztuhlost páteře ani nosných kloubů. Výkon fyziologické potřeby – není inkontinentní, je schopna vyhledat a užít samostatně WC včetně následné hygieny, schopna provádět LHK. Pokud jde o péči o zdraví – po stránce mentální a smyslové je schopna dodržovat svůj léčebný režim, nejsou poruchy paměti, úchop medikamentů je schopna realizovat LHK. Pokud jde o osobní aktivity, je schopna vstupovat do sociálních vztahů, je schopna adekvátní komunikace, schopna dodržovat svůj denní režim, duševní kompetence jsou přiměřené, je schopna jednat s úřady, v oblasti volnočasových aktivit je dlouhodobě schopna realizovat takové aktivity, které odpovídají jejímu již dlouhodobě chronickému stabilizovanému zdravotnímu stavu a funkční poruše, která vznikla před 30 lety. V závěru uvedeno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaná vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby ve třech základních životních potřebách a z toho důvodu se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

S tímto posouzením zdravotního stavu žalobkyně nesouhlasila, sdělila, že dodá další podklady, tj. lékařské zprávy.

Žalobkyně pak do spisu dodala skutečně další lékařské zprávy a žalovaný požádal PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně o vypracování doplňujícího posudku, který pak byl

PK MPSV ČR, na pracoviště v Brně vypracován dne 30. 3. 2016, ve správném složení posudkové komise, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další lékařkou přítomnou u jednání byla lékařka pracující v oboru neurologie. Posudková komise prostudovala lékařské zprávy, které žalobkyně doplnila do spisu, a to neurologické vyšetření z 29. 9. 2015, ORL vyšetření z 2. 2. 2016 a denzimetrické vyšetření z 16. 6. 2015.

Po prostudování těchto lékařských nálezů posudková komise uvedla, že doložené vyšetření neurologické neprokazuje nové posudkově rozhodné skutečnosti – stav pravostranné hemiparézy je dlouhodobě neměnný a omezení hybnosti levého zápěstí do maximální polohy rovněž – jak dokladuje srovnání doloženého vyšetření a vyšetření dostupných při jednání ze dne 10. 2. 2016. Kromě toho byla posuzovaná účastna jednání PK MPSV Brno ze dne 10. 2. 2016 a byla přísedící neuroložkou přešetřena. Snížení sluchu nově dokladováno ORL vyšetřením, nicméně přes snížení sluchové ostrosti je posuzovaná schopna se sluchem orientovat a je schopna adekvátně verbálně komunikovat a rozumět mluvené řeči – jak vyplývá z doložených odborných vyšetření, kde adekvátně sděluje své potíže, rovněž pak samostatně komunikuje při jednání PK MPSV Brno.

Doložené vyšetření se zjištěnou osteoporózou nemá podstatný funkční dopad, neboť při absenci patologických fraktur samotná prokázaná osteoporóza nesnižuje soběstačnost posuzované. K námitkám – v oblasti mobility – posuzovaná má zachovalou schopnost samostatné chůze i chůze po schodech, je schopna užít prostředky hromadné dopravy, přičemž není předmětem zkoumání – není posudkově rozhodný konkrétní typ vlaku. Komunikace – psaní – postižení pravé ruky je již chronického a dlouhodobého charakteru cca 30 roků, za tuto dobu posuzovaná zcela jednoznačně zapojila adaptační mechanismy a byla schopna se předvíčit na písemnou komunikaci na ruku levou. Při psaní pak není vyžadován maximální rozsah pohybu v zápěstí, který má posuzovaná omezen, jemná motorika ani úchopová schopnost však omezeny nejsou. Oblékání – posuzovaná je schopna výběru vhodného oblečení a je také schopna oblékání a obouvání přiměřeně vhodného oblečení, stav funkčního postižení PHK je stacionární 30 let, posuzovaná je na postižení adaptována.

Osobní aktivity – platí, co uvedeno v posudku ze dne 10. 2. 2016. Posuzovaná je samostatně mobilní, orientovaná po všech stránkách, schopna jednání s úřady, schopna sociálního kontaktu, schopnost vypomáhání v knihovně a její volnočasové aktivity jsou přiměřené dosaženému věku.

V závěru posudková komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Po vypracování doplňujícího posudku pak žalovaný vydal dne 4. 5. 2016 rozhodnutí, kdy dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a výše uvedené rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že podkladem pro vydání rozhodnutí byl posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně a doplňující posudek a uvedl, že zdravotní stav posuzované a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěry zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, protože

byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

Ministerstvo k námitkám uvedeným v odvolání sdělilo, že se k nim PK MPSV dostatečně vyjádřila v posudkovém zhodnocení ze dne 10. 2. 2016 a v doplňujícím posudkovém zhodnocení ze dne 30. 3. 2016. Dle PK MPSV se účastník řízení považuje dle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve stupni I., tj. lehká závislost. Doložené lékařské zprávy v průběhu odvolacího správního řízení byly PK MPSV zhodnoceny. Ministerstvo konstatuje, že PK MPSV nenalezla podklad pro uznání namítaných základních životních potřeb – mobilita, komunikace, oblékání a obouvání, osobní aktivity – za nezvládané. Účastník řízení byl přítomen jednání PK MPSV a posudkovými lékaři objektivně vyšetřen. Dále uvedeno, že ministerstvo nezpochybňuje, že ne všechny aktivity základních fyzických potřeb účastníka řízení s ohledem na jeho zdravotní stav zvládá zcela bez obtíží, je však nutné přihlédnout k tomu, že za neschopnost zvládnout základní životní potřeby se pro účely přiznání příspěvku na péči podle ust. § 1 odst. 4 prováděcí vyhl. č. 505/2006 Sb. k zákonu o sociálních službách považuje takový stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, nikoliv jakákoliv porucha funkčních schopností.

Na základě výše uvedených skutečností ministerstvo dospělo k závěru, že byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání, a proto rozhodlo na základě nového posouzení zdravotního stavu účastníka řízení ze dne 10. 2. 2006 a doplňujícího posouzení ze dne 30. 3. 2016, kdy PK MPSV byl zhodnocen v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení a nové posouzení závislosti účastníka řízení bylo stanoveno na základě dostatečně doložené a v průběhu odvolacího řízení doplněné zdravotní dokumentace a na základě poznatků získaných z objektivního vyšetření účastníka řízení na jednání PK MPSV ČR.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 18. 10. 2017, jehož se žalobkyně zúčastnila a tato u soudního jednání uvedla, že trvá na tom, že nezvládá vícero úkonů než je uvedeno v rozhodnutí žalovaného. Pokud jde o mobilitu, sdělila, že je schopna chůze, vyjde i několik schodů, protože ji však bolí kolena, raději jezdí výtahem. Ke komunikaci sdělila, že běžným slovem může komunikovat normálně, pokud jde o psaní, musí to dělat levou rukou, je však schopna levou rukou napsat pouze velmi krátký text nebo podpis, a to je dle jejího názoru málo čitelné. Pokud jde o komunikaci prostřednictvím mobilního telefonu, dělá to tak, že palcem si zmáčkne jedno tlačítko, na kterém má předvolené telefonní číslo, které potřebuje, telefon pak drží v levé ruce, ovšem loket této ruky musí mít podepřený, např. o stůl, aby mohla sluchátko držet u ucha. Pokud jde o oblékání, s tím jí vypomáhá vnuk, který s ní bydlí. Je mu 22 let, je zaměstnaný a pracuje na směny. Sdělila na dotaz, že když např. jela k jednání soudu, dala si na hlavu čepici, tu si oblékla sama, ovšem trvá jí to delší dobu a začne jí pak brnět ruka.

Na další dotaz, kdy jí soudkyně sdělila, že má u soudního jednání oblečenou halenku s knoflíčky, uvedla, že si jí oblékla sama a také si knoflíky zapnula, je to však pro ni složité.

K osobním aktivitám pak uvedla, že dříve bývala velmi aktivní, nyní jí však zbývá pouze knihovna, kam dochází, aby se vůbec dostala mezi lidi.

Poukázala na to, že dle jejího názoru je mnohem složitější mít problémy s rukama než s nohama. Kdo těžce chodí, může používat např. berle nebo vozík, ruce jí však nic nenahradí. Proto si myslí, že by měla mít alespoň II. stupeň příspěvku na péči. Posouzení svého zdravotního stavu u PK MPSV nepokládala za správné a objektivní.

Navrhovala, aby rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2016 bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení s tím, aby žalovaný byl zavázán přiznat žalobkyni minimálně II. stupeň příspěvku na péči.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně se ztotožňuje s výrokem i odůvodněním rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2016. Je to proto, že uvedené rozhodnutí vycházelo z řádně zjištěného skutkového stavu, kdy tento byl i správně právně posouzen. Z posudku PK MPSV ČR ze dne 10. 2. 2016 i z doplňujícího posudku ze dne 30. 3. 2016 bylo zjištěno, že v obou případech posudkové komise jednaly ve správném složení, složení, které jim ukládá zákon, a že vycházely ze všech odborných lékařských nálezů i zprávy praktického lékaře o zdravotním stavu posuzované. Žalobkyně ani nenamítala, že by posudková komise neměla k dispozici veškeré zprávy o jejím zdravotním stavu, pouze namítala, že nebyly správně zhodnoceny. S tímto názorem žalobkyně však soud nesouhlasí a souhlasí s tím, co vyplývá z uvedených posudků PK MPSV ČR, neboť tyto byly řádně zdůvodněny a to, že posuzovaná není schopna samostatně zvládat tři úkony základních životních potřeb, a to stravování, tělesnou hygienu a péči o domácnost bylo řádně zjištěno a zdůvodněno.

Pokud jde o ostatní úkony základních životních potřeb, také soud je toho názoru, a ztotožňuje se s posudky, že tyto je schopna posuzovaná zvládat, navíc to vyplývá i z toho, co sama uvedla u jednání Krajského soudu v Brně dne 18. 10. 2017, kdy sama popisovala úkony mobility, komunikace, oblékání a obouvání i osobní aktivity.

Soud tedy shrnuje, že dospěl k závěru, že u žalobkyně nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV., III. nebo II., ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Žaloba žalobkyně tedy důvodná není, a proto ji soud ve smyslu ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je pak odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nenáleží, a pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. října 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně